

μειυτήρια διὰ τὸν λαόν· διὰ τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ὑπάρχουσι 3,924 γραφεῖα· τέλος δὲ τὰ γραμματοκιβώτια ἀνέρχονται εἰς 12,541. Ἐκ τοῦ συνόλου τούτου τὸ Λονδῖνον μόνον κέκτηται 2,012 γραφεῖα καὶ γραμματοκιβώτια.

Ἡ ἐν γένει κίνησις τῆς ἀλληλογραφίας ἔμεινεν ἡ αὐτὴ σχεδὸν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Τὰ ἐξαγόμενα αὐτῆς ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ἐπιστολαί	1,127,997,500
Δελτάρια	114,458,400
Βιβλία κλπ.	213,963,000
Ἐφημερίδες	130,518,400

Οἱ Ἄγγλοι ἐξαικολοῦθουσι πάντοτε παραδίδοντες εἰς τὸ ταχυδρομεῖον πράγματα, μὴ ἀνήκοντα οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ, ὡς λ. χ. πτηνὰ, βατράχους, καὶ ζώσας σαύρας, κυνάρια ἢ γαλαῖς μικρὰς, κοπτερά ἐργαλεῖα, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐν ὄλῳ 4,500 τοιαῦτα ἀντικείμενα ἀπεβρίβησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κριθέντα ἀπαράδεκτα.

Περίεργοι εἶνε αἱ πληροφορίαι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τοὺς περιελείοντας κακῶς ἢ καὶ οὐδόλως ἐνίοτε τὰ ἀποστελλόμενα ἀντικείμενα ἢ τοὺς ἀμελοῦντας νὰ θέσωσι διεύθυνσιν εἰς τὰς ἐπιστολάς των. Εἰς οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 27,224 ἀντικειμένων διαφόρου εἴδους καὶ 72,000 γραμματοσήμων, πεσόντων ἐξ ἐπιστολῶν, ἀριθμοῦνται τὰ περισυλλεθέντα ἐν τοῖς ταχυδρομικοῖς γραφεῖοις καὶ ἀποτεθέντα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τμήμα τοῦ ταχυδρομείου. Εἰς τὸ τμήμα τοῦτο παρεδόθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος 10 ἑκατομ. διαφόρων ἀντικειμένων, ἐξ ὧν 21,261 ἄνευ οὐδενιαῆς διευθύνσεως καὶ 1,141 ἐτωκλείοντα νομίσματα, τραπέζια γραμμάτια καὶ συναλλάγματα διὰ 4,624 λίρας. Αἱ ἐπιστολαί, αἱ φέρουσαι ἀνεπαρκῆ ἐπιγραφὴν, ἀνῆλθον εἰς 5,343,678.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ταχυδρομικὰ ταμειυτήρια, τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 32,102,134 λίρας, ἥτοι παρουσιάζουσιν αὐξησιν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους τούτου 1,600,570 λίρας. Τὸ ταχυδρομεῖον ἔχει ὡσαύτως τὰς penny-banks, ἥτοι ταμειυτήρια τοῦ λαοῦ, εἰς ἃ παρακατατίθενται ποσὰ κατώτερα τοῦ ἐνὸς σελινίου. Ὁ κλάδος οὗτος τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἀπέφερεν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ κατὰ 7βριον τοῦ 1861 καθαρὰ κέρδη 1,131,008 λίρας.

Εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐργάζονται σήμερον 34,699 ἄνθρωποι, ἐξαιρέσει τῶν ὑπαλλήλων τῶν τηλεγραφικῶν καταστημάτων.

Ἡ ἐκ τῶν ταχυδρομείων πρόσδοσις ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1879—1880 ἀνῆλθεν εἰς 6,558,445 λίρας, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 4,060,755, ἥτοι προέκυψε καθαρὸν κέρδος εἰς τὸ Κράτος κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1879—1880 λίραι 2,597,687.

Ν **

ΚΟΥΡΕΥΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ

Ὁ Βίκτωρ Οὐγγὼ κατὰ τὸ 1848 ἦτο πελάτης κουρέως τινὸς καλουμένου Βρασσιέ.

Ἡμέραν τινὰ εἰς φίλος τοῦ Βρασσιέ ἐρωτᾷ αὐτόν·

— Αἱ ! πῶς πηγαίνει ἡ ἐργασία ;

— Ὅχι καὶ καλλίτερα, φίλε μου. Δὲν ἔξρω πῶς θὰ τὰ καταφέρουν τὰ παιδιὰ σήμερα. Τίποτ' ἄλλο ἀπὸ χοροὺς καὶ σοαρέδες. Ἐχομε τριάντα κυρίας νὰ κτενίσωμε. Νὰ καὶ τὰ δνόματα.

Μετά τινας ἡμέρας ὁ φίλος διέροχεται πάλιν διὰ τοῦ κουρέου τοῦ Βρασσιέ.

— Πῶς τὰ πῆγες προχθὲς μὲ τοὺς πελάτας σου ;

— Ἀφσέ με, σὲ παρακαλῶ, μὴ μοῦ δμιλεῖς· μόλις ἐκτένισα τὰς μισαῖς. Ἐχασα δώδεκα δεκατέσσαρας κυρίας, κ' αὐτὸ ἐξ αἰτίας τοῦ Βίκτορος Οὐγγῶ.

— Ἐξ αἰτίας τοῦ Βίκτορος Οὐγγῶ ! Τί σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Βίκτορος Οὐγγῶ καὶ τῆς πελατείας σου ;

— Ὑπάρχει καὶ πολλή. Ἄν δὲν μὲ πιστεύης, ἄκουσε καὶ θὰ μὲ πιστεύσης. Ὀλίγας στιγμὰς ἀρ' οὐ ἔφυγες ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ κατάστημα κ' ἐκάθησεν εἰς αὐτὴ τὴν πολυθρόνα. Τῷ ἔβαλε τὴν πετσέτα εἰς τὸν λαιμὸν, ἐπῆρα τὸ ψαλίδι καὶ τὸ ἐπλησίασα εἰς τὰ γένεια του, ἀλλ' αὐτὸς μὲ μίᾳ ἀπότομῃ χειρονομίᾳ ἐκαταίβασε τὸ χέρι μου.

— Περίμενε, μοῦ εἶπε.

Καὶ εὐθὺς ἔγινε ἕνα μολυβδοκόνδυλο ἀπὸ τὴν σκέπη τοῦ γαλέκου του, καὶ σκαλίζει ἀπ' ἐδῶ κ' ἀπ' ἐκεῖ νὰ εὕρη χαρτί· ἀλλὰ δὲν εὗρισκε. Τέλος πάντων παρατηρεῖ ἕνα φύλλο ἐπάνω 'ς αὐτὸ τὸ τραπέζι, τ' ἀρπάζει καὶ ἀρχίζει νὰ γράφῃ. Ἐγὼ, μ' ὄλην τὴν βία ποῦ εἶχα, τὸν ἐπερίμενα. Ἄλλ' ἐκεῖνος χωρὶς νὰ συλλογίζεταί πλέον ἂν ζῶ ἢ δὲν ζῶ εἰς τὸν κόσμον, ἐμουνηζούργαρε δολοῦν, καὶ κάπου κάπου ἐσταματοῦσε, καὶ ἐδάγκανε τὸ μολυβδοκόνδυλό του.

— Γράψε, γράψε, ἔλεγα μέσα μου, ἂν ἔμπορῆσις νὰ τὰ ξαναδιαβάσης, θάχης τύχη. Τί ὄνηθοσκαλίσματα ἦταν ἐκεῖνα ! κ' ὕστερα λέγουν πῶς γράφει καλὰ !

— Εἶμαι 'ς τοὺς ὀρισμούς σας, τοῦ εἶπα.

— Ἐν δευτερόλεπτον κ' ἐτελείωτα, μοῦ ἀπεκρίθη.

Ἄλλὰ τὸ δευτερόλεπτον δὲν ἐτελείωνε κ' ἐγὼ ἔστεκα ἐκεῖ ὀρθὸς, μὲ τὸ ψαλίδι 'ς τὸ χέρι, κατατῆρωμένος ἀπὸ τὴν στενοχωρία μου. Αὐτὸς ὅμως τὴν δουλειά του, ἔγραψε, ἐσταματοῦσε, ἐσήκωνε τὰ μάτια του ἦψηλά.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε τῷ εἶπα, σήμερα ἔχω βιαστικὴ ἐργασία.

— Ἄ ! βιάζεσαι ; μοῦ εἶπε, κ' ἐγὼ βιάζομαι. Καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα νὰ φύγῃ.

— Τὸ καπέλο σας, κύριε, τὸ καπέλο σας.

— Έχεις δίκαιον, μου εἶπε μὲ χαμόγελο, δὲν τὸ ἐσκέφθηκα.

Καὶ ἔφυγε χωρὶς νὰ κόψῃ τὰ γένεια του.

— Παιδιά! λεπτό δὲν ἔχομε νὰ χάσωμε, φωνάζω τότε. Θὰ πάτε εἰς τὰ σπήτια ποῦ θὰ σὰς στείλω. Κυττάξετε τὸν κατάλογον· ποῦ εἶνε ὁ κατάλογος; δὲν ἀκούετε; ποῦ τὸν ἐβάλατε τὸν κατάλογον;

— Κύριε, ἦτον ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι, μου λέγει ἓνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρετάς.

— Ἐπάνω ἔς τὸ τραπέζι; εἶσαι βέβαιος;

— Τὸν ἐβάλα μὲ τὰ χέρια μου.

— Ω! δυστυχία! αὐτὸ ἀκόμα μου ἔλειπε.

Ἐπάνω ἔς τὸν κατάλογό μου ἔγραψεν ὁ Οὐγγῶ; .. Φίλε μου, τὸν κατάλογό μου μοῦ πῆρε μὲ ταῖς μουτζούραις του ἐπάνω. Καταλαβαίνεις τώρα πῶς μ' ἔκαμε νὰ χάσω τόσους πελάτας;

— Ἠσύχασε, καλέ μου Βρασσιέ, τῷ λέγει ὁ φίλος του, ὅστις ἦτο ἄνθρωπος μὲ παιδείαν καὶ θαυμαστής τοῦ Οὐγγῶ, ἡσύχασε. Ἄν τὸ τεμάγιον ἐκεῖνο τοῦ χαρτίου δὲν εὐρίσκετο ἐκεῖ ὅπως δεχθῆ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ ποιητοῦ, ἡ γαλλικὴ ποίησις θὰ ἔχανε ἴσως ὠριστάτους στίχους, νὰ ἦσαι βέβαιος. Ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν ἔγινε ὁ συνεργάτης τοῦ Βίκτορος Οὐγγῶ· τοῦτο δὲν εἶνε μικρὰ τιμὴ.

* Κ.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Χημικός τις Ἄγγλος, ὁ διδάκτωρ Pepper, ἀνεκρίνωσε πρὸ τινων ἐτῶν ἓν τινι τῶν μαθημάτων αὐτοῦ, ὅτι εἶχε παρασκευάσει δύο καὶ ἡμίσειαν λίτρας σακχάρους ἐκ παλαιῶν ὑποκαμίσων. Ἡ ἀγγελία αὕτη οὐδὲν ἄλλο προσέκαλεσεν ἢ τὸ μειδιάμα τῶν ἀκροατῶν του· πάντες ἐνόμισαν, ὅτι ὁ καθηγητὴς ἐμεγάλυνεν ὑπὲρ τὸ δέον τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅτι ἡ ἐξ ἀσπρῶδρουχων παρασκευὴ σακχάρους ἦτο ἀστείότης. Τὸ ἀληθὲς δὲν φαίνεται πάντοτε ὡς τοιοῦτον. Ὁ κ. Pepper εἶχε πρᾶγματι μεταβάλλει εἰς σάκχαριν παλαιὰ βράκη, ἀλλὰ τὸ πείραμα ἔμεινε ἐπὶ μακρὸν ἀνεπάρμοστον. Ἐν τούτοις σήμερον ἤρξατο ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἐκ βρακῶν παρασκευὴ σακχάρους. Ἡ μέθοδος εἶνε κατ' ἀρχὴν ἀπλουστάτη.

Τὰ συλλεγέντα βράκη κατεργάζονται διὰ τοῦ θεϊκοῦ ὀξέος καὶ μεταβάλλονται οὕτω εἰς δεξτρίνην· αὕτη δὲ διὰ τοῦ γάλακτος τῆς τιτάνου ὑποβάλλεται μετὰ ταῦτα εἰς νέαν κατεργασίαν ἐντὸς θεϊκοῦ ὀξέος, τὸ ὁποῖον μεταβάλλει τὴν δεξτρίνην εἰς γλυκίαν.

Ἡ γλυκία (glycose), καίτοι μὴ οὔσα κρυσταλλώσιμον σάκχαρον, εἶνε λίαν ἐν χρήσει εἰς παρασκευὴν γλυκυσμάτων, πηκτῶν, τραγημάτων κτλ.

Ὅπως ἐνοηθῆ ἡ ὑπὸ τοῦ Pepper ἐπινοηθεῖσα μέθοδος, ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι πλεῖστοι οὐσίαι εἰσὶ δεκτικαὶ μεταβολῆς εἰς γλυκίαν.

Ἡ κυτταρίνη μάλιστα, ἐξ ἧς σύγκειται ὁ ἰνώδης τῶν ξύλων ἰστός, μεταβάλλεται εὐκολώ-

τατα εἰς δεξτρίνην καὶ γλυκίαν διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ θεϊκοῦ ὀξέος. Εἰς τὴν βιομηχανίαν παρασκευάζουσι νῦν τὴν γλυκίαν ἐκ τοῦ ἀμύλου. Εὐνόητον εἶνε, ὅτι ἡ ἐκ τῆς κυτταρίνης τῶν βρακῶν καὶ τῶν ξύλων παραγωγὴ αὐτῆς εἶνε οἰκονομικωτέρα. Ὅθεν φαίνεται, ὅτι θὰ ὑπάρχῃ οὐ μικρὸν ὄφελος εἰς τὴν παρασκευὴν τῆς σακχάρους ἐκ τῶν ξύλων. Πρὸς τοῦτο θὰ δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ βράκη, τὸν ὀπὸν τῆς σημύδας, τῆς φηγοῦ, τῆς ζυγίας κτλ. Ἐκαστος τῶρα δύναται νὰ φαντασθῆ ὅποσα σπράπια καὶ γλυκύσματα θὰ δυνάμεθα νὰ παρασκευάσωμεν διὰ μιᾶς ὑλοποιίας!

Ἄλλο τῆς χημείας παράδοξον φαινόμενον εἶνε ἡ ἐκ φυτικῶν ἰνῶν, τοῦ ξύλου, κτλ. παραγωγὴ χάρτου. Ἀλλὰ, τοῦ ξύλου χρησιμεύοντος πρὸς παραγωγὴν σακχάρους, ἀνάγκη νὰ ἀναζητήσωμεν ἀλλοχου τὴν πρώτην πρὸς παρασκευὴν τοῦ χάρτου ὕλην. Οἱ κ. Denng καὶ Σα, χημικοὶ ἐκ Βιέννης, προηγήθησαν εἰς τοῦτο τῶν ἄλλων. Παρασκευάζουσι δηλ. χάρτην, καὶ χάρτην λευκὸν καλῆς ποιότητος, ἐκ τῶν περιττωμάτων τῶν βοῶν, τῶν ἀγέλαδων καὶ τῶν ἵππων, ζώων τρεφόμενων διὰ τροφῆς φυτικῆς. Ἐξάγουσι δηλ. τὴν ἐν τῇ ὕλῃ αὐτῇ ἐνεχομένην κυτταρίνην λίαν καθαράν, καὶ ἄλλα κατώτερα προϊόντα, ἅτινα μεταχειρίζονται ὡς λιπάσματα ἢ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας. Ἡ μέθοδος εἶνε, λέγουσιν, οἰκονομικὴ καὶ ἤδη ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἐν χρήσει.

[Journal des Débats].

* Π.

ΦΙΛΟΠΟΝΙΑ

Μακρὸν θ' ἀπετέλει κατάλογον, λέγει πού τῶν κριτικῶν μελετῶν τοῦ ὁ Taine, ἡ ἀναγραφή τῶν ἀφανῶν ἀφοσιώσεων, δι' ὧν ὑρίστανται καὶ ἀναπίπτουσι ἡ κοινωνία, καὶ αἰτίνας συντελοῦνται ἐν σιγῇ, δίχως ἐμφάσεως, ἑστὶν ὅτε δ' ὑπὸ ἐπιφανείαι εὐθυμίας ἀδιαφόρου καὶ φιλοκόσμου σκεπτικισμοῦ. Οὗτος μὲν ἀπώλεσε τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν του ἔνευε τῆς ἐπιμόνου διὰ τοῦ μικροσκοπίου παρατηρήσεως ἀνατομικῶν προπαρασκευασμάτων· ἐκεῖνος ἐδαπάνησε μῆνας, ὅπως ἐξακριβώσῃ τὰς αἰτίας τῆς σήψεως, καὶ τοῦτο ἐν μέσῳ οὕτως πνιγηρᾶς δυσοσμίας, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ πλέον τοῦ λεπτοῦ συνεχῶς παρατηρῶν· ἄλλος διέρχεται δύο μῆνας ἀναδιφῶν εικοσακισχιλίους σελίδας παλαιῶν βιβλίων, ὅπως συλλέξῃ τέσσαρας παρατηρήσεις περὶ νόσου τινός. Γνωρίζω ἓνα, ὅστις κατακλινομένων τῶν τέκνων του καὶ τῆς συζύγου του, μετὰ τὸ πέρας τῆς δεκαῶρου ἐπιουσίου αὐτοῦ ἐργασίας, ἐργάζεται τὸ ἥμισυ τῆς νυκτὸς πρὸς συγγραφὴν ὀχληρῶν ἀρθροειδῶν λεξικοῦ τινος τῆς Ἀγίας Γραφῆς· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν ὠρῶν τοῦ γραφεῖου του διάστημα ἐξέμαθε τὴν ἑβραϊκὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν. Σημειώσατε, ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἐργαζόμενος ἔχει σύζυγον